

Michnah. Nezikin. Avot (hébreu)

1. Michnah. Nezikin. Avot (hébreu). .

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :

- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».

- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

[CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE](#)

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.

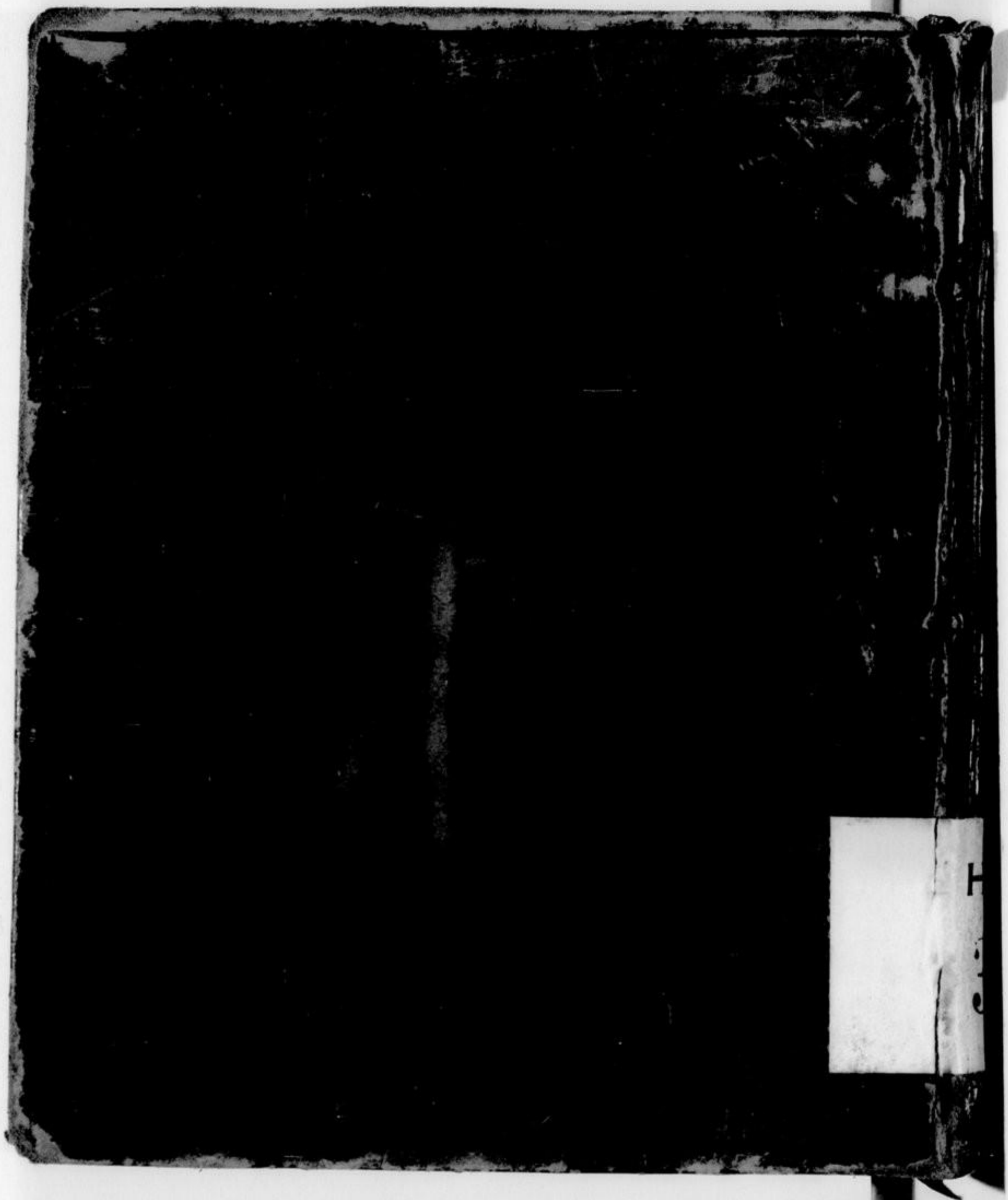
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter utilisation.commerciale@bnf.fr.

The image shows the front cover of an antique book, laid flat to reveal the spine and the two front covers. The cover is decorated with a complex marbled paper pattern. This pattern consists of large, swirling, shell-like motifs in shades of black, white, and grey, set against a darker background. The marbling is dense and intricate, with fine lines and organic shapes. In the center of the right-hand cover, there is a rectangular, off-white paper label with a decorative, scalloped border. The label contains the text 'HEBR.' and '306' in a bold, black, serif font. The book's spine is visible in the middle, showing the traditional binding structure.

HEBR.

306

כל ישראל ישי להם

חלק לעולם הבא שנ ועמד כ
צדיקים לעולם ידשו ארץ צדק ביטלי
מעשה ידי להתפאר

משה

הבל תורה מסני ומר
ומסודה ליהושע ויהושע

לזקנים וזקנים לבניאים ונביאים
ביסרוה לאנשי כנסת הגדולה והם
אמרו שלשה דברים חוו מתנגז ביין
והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיו
להורה שמעון הצדיק ה

היה משירי כנסת הגדולה הוא היה
אומ' על שלשה דברים העולם עומד

4.

על הגזרה ועל העבודה ועל גמילות
חסדים " אנטיגנס איש סבון
היביל מי שמעין הצדיק הוא היה י
אום אל ההיו בעברים המי שמי שין
את הרב על מצה לקבל פרס אלה
היו בעברים המי שמי שין את הרב על
מצה שלא לקבל פרס ויהי מורא
שמים עליכם " יוסי בן י
יעזר איש צדורה יוסי בן יוחנן איש
ירושלם קיבלו מהם יוסי בן יעזר
איש צדורה אום יהו ביתך בית ווער
לחכמים והיו מתאבק בעפר רגליהם
והיו שותה ביצמא אה דבריהם "
יוסי בן יוחנן איש ירוש

ירושלם אום יהי ביתך פתוח לרווחה
ויהיו עניים בני ביתך אל הרבה שיחה
עם האשה " באשמו אמרו
קל וחומר באשה חבירו מי כגון
אמרו חכמים כל יומן שארם מדנה
שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו
בבוטל מדברי תורה וסופי יודש לגי
לגיהנם " יהושע בן כרחיה
במתאי הארבלו קיבלו מהן יהושע בן
כרחיה אום עשה לך רב וקנה לך והיו
רו את כל האדם לטה זכות "
מתאי הארבלו אום הרחק משכונ רע
באל תתם לרשע ואל תתיי אש מן
הפוענית " יהודה בן טבאי

תבר

וּשְׁמִיעוֹן בֶּן שִׁטָּח קִיבֵּל מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן
טַבָּאי אֹם אֵל הַעֵשׂ עֵצֶמֶד בְּעַרְבֵי י
הַיַּיִן וּבְשִׁי הַיּוֹבְעֵלִי הַרִין עֹמְרִין לִי
לַפְנֵי יְהוָה בְּעֵצִיד כַּדְשֵׁעִין וּבְשִׁנְפֹטְרִין
מִלַּפְנֵי יְהוָה בְּעֵצִיד כּוֹכַאִין וּבְשִׁקִּיבֵל
עַל יְהוָה אֵת הַרִין " וּשְׁמִיעוֹן בֶּן
שִׁטָּח אֹם הוּא מְרַבֵּה לַחֲקוֹר אֵת הַעֵז
הַעֲרוֹם וְהוּא יְהוּדָה בְּבִרְיָ שְׁמִיא מִת
מִהוֹכֵם יִלְמְדוּ לַשֶּׁקֶר "
שְׁמִיעִיה וְאַבְטַלְיֹן קִיבֵּל מִהֶן שִׁי
שְׁמִיעִיה אֹם אֵהוּב אֵת הַמֶּלֶאכֶה וְט
נִשְׁנָא אֵת הַרְבֵּעָה וְאֵל הַתּוֹרֵעֵי לֹשֶׁן
לֹשֶׁת " אַבְטַלְיֹן אֹם חֲכַם
הוֹדוּ בְּבִרְיָם שְׁמִיא תְּחוּבוּ חוֹבֵת

גְּלוּת וְהַגְּלוּ לְמִיקוֹם מֵיַם הַדְרָעִים וַיֵּן
יִשְׁתַּחֲוֶה הַתְּלַמִּידִים הַנְּפֹאִים אַחֲרֵיהֶם
וַיִּבְרְאוּ וַנְּמִיצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְּחִלָּה
הִלֵּל וְשְׁמִיא קִיבֵּל מֵהֶם
הִלֵּל אֹם הוּא מִתְּלַמִּידֵי שֵׁל אֵת
אֵהוּב אֵהוּב שְׁלוֹם וְרוּחַ שְׁלוֹם
אֵהוּב אֵת הַפְּרִיזָה וּמִקְדָּשׁ לַהוֹדָה "
הוּא הִיא אֹם נֶצֶר שְׁמִיא
אֵת שְׁמִיה דִּילָא מוֹסִיָּה יִסִּיָּה זְדוּ
גְּדָלָא יִלִּיה קִטְלָא חֵיב וְדִאִישְׁתַּמִּישׁ
מִתְּנָא חֵלָה " הוּא הִיא אֹם
אֵת אֵין אֵת לִי מִיִּלִּי וּבְשִׁאֵנִי לְעֵצְמִי
מִדָּה אֵין וְאֵם לֹא עֲכַשְׁיִי אִימָה "
שְׁמִיא אֹם עֵשֶׂה תוֹדָה

קבע אמור מעט ועשה הרבה והיו
מקבל את כל האדם בסבר פנים יי
יפות" רבן גמליאל אמר
עשה לך והסתלק מן הספק ואל
הרבה לעשר אומדות"
שמעון בנו אומר כל ימי גדולי בין
החכמים ולא מצאתי לגות טוב ל
אלא שהיקה ולא מדדש הוא
עיקר אלא מעשה וכל המידה
רבים מביא חט" רבן שמעון
בן גמליאל אומר על שלשה רבים
העולם עומד על הרין ועל האמת
ועל השלום שנאמר ומישפט ולו
ושלום טעמו בשעריכם"

ו' חנניא בן עקשיא "טליק פירקא"

ל' אומר

איהו ה' אומר
ישנה שנים

לו האדם כל שהיא תפארת לעושה
ותפארת לו מן האדם והיו זהו כח
במצות קלה בחסידה שאין אהה
יורע מהן שכרן של מצות והיו
מחשב הפסד מצות כעג שנה
ושכר עבירה כעג הפסדה הסתכל
בשלשה רבים ואין אהה בל
לידי עבירה ורע מה למעלה
מפד עין הוא וארון שומיעה וכל
מעשיך בספר נכתבים"
רבן גמליאל בן של יהודה הו'

הנשיא אום יפה תלמוד תורה עם
הר ארץ שיגיעה שניהם משכחה
עין וכל תורה שאין עמה מלאכה
סופה בטילה לגדור עון וכל העמילים
עם הציבור יהיו עמילים עמהם
לשם שמים שזכות אבותן מסייעתן
וידקתן עומדת לעד ואתם מיעד
מעלים עליכם שני הדבה באילת
עשתם" הוזהרין ברשות
שאיך מקובל לו לאדם אלא לצורך
עצמו גראין כאהבין בשעת הציות
לאין עומדין לו לאדם בשעת הו
הזקה" ו אום עשה דענו
ברצונך כרי שייעשה רצונך כרצונך

כטל רצונך מפני רצונך כרי שיבטל
רצון אחרים מפני רצונך
הילל אום אל תפרוש מן הציבור
אל האמן בעצמך ער וים מותר
אל תרז את חברך עד שתגיע
למקומו ואל האמן דבר שאיפשר
לשמיע שסופו להשמיע ואל תא
תאמר כשאפנה ואשנה שמי
לא תפנה" הוא היה אום און
כדי ואל תטא ולא עסד ארץ חסד
ולא תביישן מלמד ולא תקפדו מ
מלמד ולא מלמדכם בסחורה ו
מדברים ובמקום שאין אנשים די
השתדל להיות לאיש" את

הוא ראה גילגולה אחת צפה על פני
המים ואמר לה על ראטפת אטפת
וסות מיטופויך יטופון" הוא
היה אומר מדבה בשר מדבה יומה
מדבה גכסים מדבה ריוו מדבה עו
גשים מדבה כשפים מדבה שפחות
מדבה יומה מדבה עבדים מדבה
גזל מדבה חורה מדבה חיים קנה
שם טאב קנה לעצמו קנה לו רטל
חורה קונה לו חיו העולם הנא"
רבן ירחנן בן זנאי קנה י
מהילל ומי שמיא הוא היה אום אם
עשית חרותך הרבה ואל תחזק טוב
לעצמך כי לכן ציצתה"

חמישה הלמיידים היו לו לרבן ירחנן
בזנאי אילו הוה אליעזר בן הו
הוה קנוס ד יהושע בן חנניה ד יוסי
ההוה ד שמיעון בן נתנאל דו אלעזר
בועז הוא היה מינה שבחו אליעזר
בן הוה קנוס בוד סוד שאינו מאבר
טיפה יהושע בן חנניה אשרי יולדתו
יוסי הפקן חסיד ושמיעון בן נתנאל
יהוא הטא ואלעזר בן עזר כמעין
המתגבר" הוא היה אום אם
יהי כל חכמי ישראל בנת מאננים יא
ואלעזר בן הוה קנוס בנת שנייה מ
מבריע את פלם" אבא שאב
אום משמיו אם יהי כל חכמי ישראל

בְּכַף מֵאֲזֵינָיִם וְאֶלְעֵזֶר בֶּן הַזֶּרֶקְנוֹס
אֵת עַמְדָתָם וְאֶלְעֵזֶר בֶּן עֶדֶר בְּכַף
שְׁנֵי הַמְּרוֹעִים הֵיאֵ אֵת פְּנֵיהֶם
אָמַר לָהֶם עֲלוּ וְיֵאוּ אִיזֵי
וְיֵאוּ בְּכַף טוֹבָה שִׁירְבָה בַּהּ הָאָרֶץ
וְאֶלְעֵזֶר אֹם עֵיץ טוֹבָה וְיֵאוּ שֵׁשׁ
אֹם חֲבֵר טוֹב וְיֵאוּ אֹם שֶׁבֶן טוֹב
וְשִׁמְעוֹן אֹם הָיוּ אֵת אֵת הַגּוֹלָד
וְאֶלְעֵזֶר אֹם לֵב טוֹב אָמַר לָהֶם הוּ
וְיֵאוּ אֵת אֵת רֵבִי אֶלְעֵזֶר בֶּן עֶדֶר
מִדְּבִירֵם שֶׁנֶּכְלָל רֵבִי וְדִירֵם
הוּ וְאָמַר לָהֶם עֲלוּ וְיֵאוּ
אִיזֵי הֵיאֵ בְּכַף רַעִי שִׁירְבָה מִמֵּנָה
וְיֵאוּ אֶלְעֵזֶר אֹם עֵיץ רַעִי וְיֵאוּ

7
יְהוֹשֻׁעַ אֹם חֲבֵר רַעִי וְיֵאוּ אֹם שֶׁבֶן
רַעִי שִׁמְעוֹן אֹם הַלּוּזָה וְיֵאוּ מִשְׁלֵם
אֶחָד לּוּזָה מִן הָאָרֶץ בְּלוּזָה מִן הַמִּקּוֹם
שֶׁנֶּכְלָל רַעִי וְיֵאוּ יֵאוּ עֶדֶר הַזֶּן
וְיֵאוּ אֶלְעֵזֶר אֹם לֵב רַעִי אֹם לָהֶם
וְיֵאוּ אֵת אֵת רֵבִי אֶלְעֵזֶר בֶּן עֶדֶר
מִדְּבִירֵם שֶׁנֶּכְלָל רֵבִי וְדִירֵם
הֵם אָמַר לָהֶם שְׁלֹשָׁה שְׁלֹשָׁה רֵבִי
וְיֵאוּ אֶלְעֵזֶר אֹם יְהוֹשֻׁעַ חֲבִיר
חֲבִיר עֵלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ וְיֵאוּ גֹחַ לֵב
לְכַעֲסֵם שֶׁנֶּכְלָל יוֹם אֶחָד לְפָנֵי מִיתָה
וְיֵאוּ מִתְחַמֵּם כְּנֹצֵי אֶרֶץ שֶׁל חֲבִירִים
וְיֵאוּ זֶהִיר בְּגַחְלֵהֶן שִׁמְעוֹן הַיְכוּוּהַ שְׁנֵי
שְׁנֵי כֶתָן גְּשִׁיחַת שׁוֹעֵל וְעַקִּיצָתָן ע

עֲהִיצֵה עֲקֹב וּלְחִישֵׁהוּ לְחִישָׁה
שָׂרָה וְאֵת כָּל רֵבְרִיהֶם כַּגְּחֹלִי אֵשׁ
וְיִהְיֶה אִם עֵינֵי הָרֵעַ
נִינֵר הָרֵעַ וּשְׂנֵאת הַפְּרִיָּת מִיֵּצֵאוֹ
זֶה הָאִם מִזֵּן הָעוֹלָם
וְסִי אִם יֵהי מִמִּזֵּן חֲבִירָה חֲבִיב עַל
עֹלֶיךָ כְּשֶׁלֶךְ וְהִתְקַן עֵצְמֶךָ לְלִמּוֹד
תּוֹרָה שְׂאֵנָה יְדוּשָׁה לֵד וְכֵל מִעֵשֶׂיךָ
יֵהי לְשֵׁם שָׁמַיִם
וְשָׁמְעוּ
אִם הוּא יֵהי כְּקִרְיַת שָׁמַע וּבִתְפִילָה
כְּשֵׁאתָה מִתְפַּלֵּל אֵל תַּעַשׂ תְּפִילָתְךָ
הִנֵּעַ אֵלֶּיךָ בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּתִים לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ שֶׁנֶּכְיָא חֲנִין וְרַחֲמִים הוּא יֵהי
אֵד אֲפִים יֵהי חֶסֶד וְיִחָם עַל הָרֵעָה

אֵל תֵּהי רִשָׁע בְּפָנַי עֵצְמֶךָ
אֵל עֵזֶר אִם הוּא שְׂקִי לְלִמּוֹד תּוֹרָה
מִי שֶׁתֵּשִׁיב לְפִי קוֹדֵשׁ וְרַע לִפְנֵי
מִי אֵתָה עֲמֹל וְכִי הוּא בְּעַל מִלְּאֲנֶתְךָ
שִׁיטְלִים לֵךְ שֶׁכֵּן פְּעוּלָתְךָ
טוֹבִין אִם הַיּוֹם קָצֵר וְהַמִּלְּאֲנָה מִי
מִרְבָּה וְהַפּוֹעֵלִים עֵצְיָלִים וְהַשְׂכָּן
הַרְבֵּה וְעַל הַבֵּית דוֹחֵךְ
אִם יֵהי לֵא עֹלֶיךָ הַמִּלְּאֲנָה לְעַמִּי
וְלֵא אֵתָה בֶן חוֹדֵיךְ לִיבְטֵל הַיְמִינָה
וְאִם לְמִדַּת תּוֹרָה הַרְבֵּה נִתְנַן לֵךְ
שֶׁכֵּן הַרְבֵּה וְנִאֲמִין הוּא בְּעַל מִלְּאֲנֶתְךָ
שִׁיטְלִים לֵךְ שֶׁכֵּן פְּעוּלָתְךָ וְרַע
מִתָּן שִׁכְרוֹ שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתֵיךָ
לְבִיא

ו חנניא סליק פתחא

עקבא

מן מהללאל אומי
הספדל בשלשה
בעדים ואין אלהי בעל לוי עבדה
גדע סליק באלה גלאין אלה
הולד ולפע מי אלה עתיד ליהון
רין וחטפון סליק באלה מלידה
סרחה גלאין אלה הולד למקום
עפר רימה ותוליעה ולפע מי א
אלה עתיד ליהון רין וחטפון לפע
מלך מלכי המלכים הקנה
ו חנניה סגן הכהנים אום הוי מתפלל
בשלושה של מלכות שאילולי ב
מחא אה איש אה דעה היום בלעני

ו חנניא סליק אום שנים סודל
שיוטפון ואין בעיהם רבוי תורה
הוינה מוטפון לויים שנ ובמוטפון
לויים לא ישנ
שיוטפון ויש בעיהם רבוי תורה
שנינה בעיהם שנ אז עבדו ידא
יהו אישאל רעהו ויקשב יהו וישמע
ויפתח בספר זכרון לפניו ליה אי י
יהו לחוטפני שמו
אום שלשה שאכלו על שולחן
אבו ולא אמו עליו רבוי תורה
שאלו אכלו מזבחיהם שנ מעל
שולחנות מלא קיץ יבואה בלוי
מקום
אכל שלשה שאכלו

על שולחו אחד ואמר עליו רבי
הורה כאילו אכלו משולחני של
מקום שני וידבר אלי זה השולחן
אשר לפני יי' " ו חנניה בן
חנניאל אום הניעור בלילה זה מל
והמהלך בדרך יחידי והמפגור
לפי הנסלה הרי זה ביהחייב בנפש
ו נחניא טהקנה אום כל
הביקבל עליי עול הורה מעבדי
ממני עול חלבות ועול דוד האין
וכל הפורק ממני עול הורה צנדין
עליי עול מלכות ועול דוד האין
ו חלפתא איש כפי חנניה
אום עשרה שישבין וישביהם

10
וכרי הורה שכינה ביניהם שני יי'
אחים נצב בערה א מעיין שאפילו
חמישה שני בקרב אהים ישפוט
מעין אפילו שלשה שני ואצדהו
על ארץ יורה מעיין אפילו שני
אנדרבו יחאי יי' איש אל רב
נעה מעיין אפילו אחד שני בכל
המקום אשר אומת את שמי
אנא אל רב חמתי " ו
אל עור כן הורה איש כהונה
אום בולו משלו טאת ושל
שלו יוכן כבוד הוא אום כי ממך
תלזמר נתעורר
יעקב אום המהלך בדרך יטוב

ימפסיה מיטנתו ואום מיה צאה
אילו והוסיה צאה ציה זי מעלה
עליו הכה כאלו מיהייב נכשו
ר יוסי בן יצא מיטנתו
מיאיר אום כל השוכה רבו אהו
ממיטנתו מעלה עליו הפהג נא
כאלו מיהייב נכשו שני רה
השמד לה ושמה נכשו מלא
פו השוכה את הדורים אשר
נאו עיניו יסול אפילו נכשו
עליו מיטנתו הל פו יסודו מלכו
כל ימי חייו הא אינו מיהייב נכשו
נכשו עד שיטע ויסודם מלכו
ה חגניה בן דוסא אום

שיצאה חטאו קורמת לחכמתו חז
חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו ה
קורמת ליעאה חטאו אין חכמתו
מתקיימת " הוא היה אום
כל שרוח הפריות נוחה הימנו ורוח
המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח
הפריות נוחה הימנו אין רוח המקום
נוחה הימנו " הוא היה אום
כל שמעשיו מדובה מחכמתו חז
חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו
מדובה ממעשיו אין חכמתו מתק
מתקיימת " ה דוסא בן הרק
הרפינס אום שנה שחרית ויין צה
צהרים ושיחת הילדים ושיבת

בהי פנסיות של עמי הארץ מוצ
מוציאין את האדם מן העולם"
ו אלעזר המודעי אום המ
המחלל את הקדושים והמבזה י
את המועדות והמפיר בדיתי של
אברהם אבינו והמגלה פנים בתו
קבורה שלא פהלכה אלפ שיט
בפיו הורה ומי עשים טובים אין לו
חלק לעולם הבא" ו ישמיע
אום הוי קל ראש ונוח להשחורה
והוי מקבל את כל האדם בשמחה"
ו עקיבא אום שחוק וקלוג
ראש מדגלין את האדם לערוה
הוא היה אום מסודות סייג להורה

ומי עשויה סייג לעושר נדרים ו
סייג לפרישות סייג לחכמיה מו
שתיקה" הוא היה אום חביב
אדם שנברא בעולם חינה יתירה
נודעת להם שנברא נאלם שש
מי בעלם אלהים עשה את האדם"
חביבין ישראל שנבראו בעם
למיקום חינה יתירה צורעת להם
שנבראו בעם למיקום שנבעים אדם
לייול אלהים" חביבין ישראל
שצתן להם פלי חמירה שבו נברא
העולם חינה יתירה נודעת להם ו
שניהן להם פלי חמירה שבו נברא
העולם שש כי לקח טוב נתתי לכם

הורה אל תעזובו" הכל
צפוי והרשות נהנה ובטוב הש
העולם גירון והכל לפי דוב המע
המעשה " הלא היה אדם
הכל נהין בערכין ומעודה פרוס
על כל החיים והחנות פתוחו
והחנותי מיקה והפנקס פתוחה
והיר כותבה והצנאין מחזירין
הרוד בכל יום גפרעין מן האדם
ברעהו שלא לדעה וישלגם
על מי שישמכו והרין ריז אסיה
והכל מתוקו לסעודה
אלעוד בן עזריה אדם אם אין הנה
אין רוד ארין ואם אין רוד ארין

אין הנה אם אין חכמה אין הנה
אם אין יראה אין חכמה אם אין
רעה אין בעה אם אין בעה אין
דעה אם אין קמיה אין הורה אם
אין קמיה " הלא היה אדם
שתחמתי מדונה ממעשיה למי
הוא רומה לאילו שענפיו מדוני
ישרשיו מעוטיז והרוד באגיה
ועיקודתו והופכתו על פניו שגו
והיה בערער בערבה ולא יראה
כי יבא טוב והיה חום ושכנ חרודים
במדבר בארין מליחה לא תשב
אבל כל שמעשיה מדונה
מתחמתי למי הוא רומה לאילו

שענפיו מעוטין ושרשיו מרובין
אפילו כל ההוות שבעולם באור
ונושבות בו אין מדיין אותו מי מקומי
שגויה בעץ שתול על מים על
יבול ישלח שרשיו ולא יגאה הם
והיה עליהו רענן בשנה בעונה לא
יבא ולא ימיש מעשה פרי
והאלעזר חסמא אומי הו
קנין ופתחי גידה הן הן גופי הלכות
הקופות וגימטריא פרבדיות לחכמה
פליק פליק
טו זמא
אם איזה חכם
והלמד מכל ית
הארם שג מכל מלמדי השכלה נ

עדהיך שיחה לי איזה ציבור הכובש
את יצרו שג טוב ארד אפס מציפור
במושל פדוהו מילוכו עיד איזהו
עשיר השמח בחלקו שג יגיע כח
כפיך כי האכל אשדך וטובלך יח
אשדך בעולם הזה וטובלך לעולם
הבא איזהו מבעי הכבוד אר
הכריות שג כי מבעדי אבנך יח
ועוזי יקלך בן עזמי אום
הו רץ למיצה קלה ובודח מן ה
העבודה שמיצוה גורדה מיצוה
ועבודה גורדה עבודה שטוב מ
מיצוה ומיצוה ושכר עבודה ועבודה
הוא היה אום אל תהי בו

לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר
שאין לו אדם שאין לו שעה ואין
לדבר שאין לו מקום " ו' לויטס
איש יבנה אתביתו מאר הוי שפול
רוח שתקוהת אנושי ימה " ו'
יחנן בן בדוקה אום כל המחלל
שם שמים נסתו נפרעין ממש בו
בגדוי אחר שינג ואלה מיד בחלל
השם " ו' ישמעאל בנו אום
הלמד על מעת ללמד מספיקין
בירו ללמד וללמד והלמד על
מעת לעשות מספיקין בירו ללמד
הלמד לשמור ולעשות " ו'
ו' צדוק אום אל תעטם עטרה לז

להתגדל בהם ולא קודרם לאכול
מהם יבן היה הילל אום וראי שתמט
בתגא חלה האכל הניאות מירי
גורה נוטל חיימון העולם " ו'
ו' יוסי אום כל המכבד את התורה
צטו מכבוד על הבריות וכל המחלל
את התורה גיפי חולין על הבריות " ו'
ו' ישמעאל אום החושן
עצמו מן הדין פודק ממש אינה
וגל ושכועת שוא והגס לבו בה
בהוראה שוטה ר שע וגס דנה
הוא היה אום אל תהי דן
חירי שאין דן יחיר אלא אהן
אל האמו קיבלו רעהו שאין רע

וְשֵׁאִיז וְלֹא אֵלֶּה " וְיִזְתְּן אֹמִי
כֹּל הַמִּקְיִים אֵת הַתּוֹדָה מִעֲוֵי סוּפֵי
לְקִיּוּמֵיהֶם מִעוֹשֵׁי וּבֹל הַמִּבְטָל אֵת
הַתּוֹדָה מִעוֹשֵׁי סוּפֵי לְבַטְלָהּ מִעֲוֵי
וְ מֵאִיד אֹמִי הוּא מִלְּעֵט עֵטָק
וְעֵטָק בְּתוֹדָה וְהוּא שֶׁכֵּל דִּוְחַ עֲפֵי
כֹּל הָאָדָם וְאֵם כְּטֹלָה מִן הַתּוֹדָה
יֵשׁ לָהּ בְּטִילִים הַרְבֵּה כַּגִּידָה וְאֵם
עֲמִילָהּ בְּתוֹדָה שֶׁכֵּן הַרְבֵּה נִיבְּוֹל
וְ אֶלְעִזֵּי בֶן יַעֲקֹב אֹמֵר הוּא
הַעוֹשֶׂה מִצִּוַּת אֵת הַקֶּנֶה לִּי עַל
פִּי קִלִּיט אֶחָד וְהַעוֹבֵר עֲבִירָה
אֶחָד קֶנֶה לוֹ קִטְעוֹר אֶחָד הַטְּעִינָה
וּבְעֵשִׂים טוֹבִים כְּתוּבִים בְּפָנֵי הַטְּ

הַפֶּה עֲנִית " וְיִזְתְּן הַסְּבִירָה
אֹמֵר כֹּל כְּנֻסֵיהֶם שֶׁהוּא לְשֵׁם שָׁמַיִם הוּא
סוּפֵי לְהַתְקִיִּים וְשֵׁאִיז לְשֵׁם שָׁמַיִם
שֶׁמִּיִּסְטוֹפֵה לְהַתְקִיִּים " וְ
אֶלְעִזֵּי אֹמֵר יְהִי כְּנֻס הַמִּדּוּר הַנֶּכֶד
עַלֵּי וְכְנֻס הַמִּדּוּר כְּמִדּוּר אֶחָד
וְכִי אֶחָד כְּמִדּוּר אֶחָד שָׁמַיִם " וְ
וְ יִזְתְּן אֹמֵר הוּא זֶה הוּא כְּתוּב
כְּתוּבֵי שְׁשִׁיעָה הַלְּמִד עוֹלָה הוּא
גִּידָה " וְ שֶׁמִּעֲוֵי אֹמֵר שֶׁלֹּא
עֲבִירָה הוּא אֶלְעִזֵּי כְּתוּב הַתּוֹדָה הוּא
וְכִי כְּתוּב וְכִי מִלְּכֻת וְשֵׁם
טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיהוֹ " וְ
וְהוּא אֹמֵר הוּא עוֹלָה לְמִקְוֵי הוּא

וְ

הורה ואל תאמר שהיא תבוא לו
אחרו שחבירך יקיימוה בידך
ואל בעתך אל תישען
עני אום אין בידו לא משלוח
בשעים ואת לא מייסורי העני
העדיקים " מהיא בן חדש
אום היו מקדים בשלום כל האדם
נהחזנב לאריות ולא ראש לשון
לשועלים " ה יעקב אום ה
העולם הזה רומה לפרוזיה לפע
העולם הבא והתקן עצמו בפרוזיה
כרי שתיכנס לטוקלין " הוא
היה אום יפה שעה אתה בהשועני
ומעשים טובים בעולם הזה מיכל

חיי העולם הבא יפה שעה אחת של
קורת דוח בעולם הבא מפל חיי העו
העולם הזה " ה שמעון בן י
אלעזר אום אל תרצה את חבירך
בשעת כעסו ואל תנחמנו בשעה ט
שמיתו מיטל לפניו ואל תשאל לו
בשעה צרה ואל תשתהל לדאותו
בשעת קלקלתו " אלישע בן
זכניה אום הלמיד ילד למיה הוא ה
רומה לדיו בתובה על נייר חדש וה
יהלמיד זקן למיה הוא רומה לדיו ה
בתובה על נייר מחוק " ה יוס
בן יהודה איש כפר הנבל אום הל
הלמיד הורה מן הקטנים למיה הוא

רומה לאכל ענבים בשולות ושותה
יין יטון" ו' אומ' אל הסתכל
אל צמח שיש בו גיט קנקן חדש
מלא יטון יטון אפילו חדש אין בו"
ו' אל עזר הקפר אום הקנא
והבאה והכבוד מוציאין את האדם
סוף העולם" הוא היה אום הי'
הילדים לסוה והמתים להחיות
והחיים לידון לידע לודיע ולהודיע
שהוא א' הוא היוצר הוא הפורא
הוא הסניף הוא הריון הוא ער והוא
בעל ריון והוא עתיד לדון בדת הוא
שאלו לפניו לא עולה ולא שונה
ולא משהא פנים ולא מקח שוהו

והכל שלו ורע שהכל בא לחשבון ו'
ואל יבטיחך יצרך שישאול בית מעס
שעל פורחך אתה בוצר ועל פרחך
אתה נוזר ועל פרחך אתה חי ועל
ברחך אתה מת ועל פרחך אתה
עתיד ליתן ריון וחשבון לפני מלך
מלכי המלכים הקנה"
סליק פירקא

בעטרה מאמדות נבוא
העולם מה תלמוד
הלא בסיאמדי אחר היה יכול להעביר את
אלא להיפרע מן הדשעים שמאמין
את העולם שגידא בעשרה מאמדות
וליתן שבר טוב לצדיקים שמקימין

את העולם שנברא בעשרה מאמות

עשרה רוחות מאדם ועד גוף
להוריע כמה ארך אפים לפניו שכל
הרוחות היו מבעיסין לפניו עד שי
שהביא עליהם את מי המבול

עשרה רוחות מיצח ועד אברות
להוריע כמה ארך אפים לפניו שכל
הרוחות היו מבעיסין לפניו עד שי
שבא אברהם אבינו וקיבל עליו ט
שכר נאדם

עשרה נסיונות
נתנסה אברהם אבינו ועמד בטלם
להוריע כמה היא חובתו של אברהם
אבינו

עשרה ניסים געשו
לאבותינו במצרים ועשרה עלהים

עשר מינות שהביא הקנה על המצרים
במצרים ועשרה על היב עשרה יא
ניסיונות ניסו לאבותינו המקום
שנניסו אותי זה עשר פעמים וז
ולא שמעו בקולי

עשרה
ניסים געשו לאבותינו בבית המד
המקודש ולא הפילה אשה מרוח
בשר הקודש ולא הסריח בשר הו
הקודש מעולם ולא נראה זבוב ה

בבית המטבחים לא אירע קרי לבק
גדול ביום הכיפורים ולא כיבו געו
אשמים אש של עצי המערכה ולא
נצחה הרוח את עמוד העשן ולא
נמצא פסול בעימך ובשתי הלחם

ובלחם הפנים עומדים צפופים
במישתחווים רווחים ולא הזיה צו
נחש ועקרב בירושלים ולא אמר
אדם לחבירו צד לי המקום שיש
שאלין בירושלים " עשרה
בבדים נבדאו בערב שבת בין הלו
השמשית אילו פי הארץ פי ה
האהו הקשה והמו והמיטה והו
והשמיד והכתב והמכתב והלוח
והלוחות ויש אומרים את המזו
המזיקין וקבורתו של משה ויל
והלו של אברהם אבינו ויש
אומרים את יצבת בעבת העשויה
שבעה בבדים בצילם ויש

ישבעה בחכם החכם אינו מדבר
לפני מי שארול מימנו בחכמה וז
ואינו נכנס לתוך רבדי חבירו וז
ואינו נבהל להשיב שואל כהלכה
ימשיב בעיניו ואומ' על האשון
ראשון ועל אחרון אחרון ועל
מה שלא שמע ואומ' לא שמעתי
ימורה על האמת וחילופיהן בע
באלה " שבעה מיני פורענות
פלו לציילם על שבעה גופי עבירה
מקצתן מעשרין ומקצתן אינן
מעשרין רעב של ביצרת באה מח
מקצתן רעבין ומקצתן שביעין
גמרו שלא לעשר רעב של מהומה

על בעצרת באה ושללא ליטול
זה החלה רעם של בלייה בא
דבר בא לעולם על מיתה
האמורות בתורה שלא נמסרו
לבוה ריז ועל פירות שביעית
היה רעה בא לעולם על
שבויה שוא ועל חילול השם
חרב בא לעולם על עינוי
הריו ועל עיוות הריו ועל הפורס
בתורה של אכהלכה
בא לעולם על עובדי עז ועל
גילוי עריות ועל שפיכות דמים
ועל השמיטה ארץ
ברקים הדבר מרובה ברביעית

ובשביעית במוצאי שביעית וכו'
ובמוצאי חג שבועות שנה ברביעית
מפני מעשר עני שבשלישית
ובשביעית מפני מעשר עני שה
שבשישית במוצאי שביעית מה
מפני פירות שביעית ובמוצאי
חג שבועות שנה מפני גזל מתנות
עניים
ארבע מירדות בארס
האומר שלי שלי ושלך שלך זה
מירת בנינות ויש אומרו מירדת ס
סדום האומר שלי שלך שלך שלך
עם הארץ שלי שלך שלך שלך
הסיר שלך שלי שלי שלך רשע
ארבע מירדות בריות צוח לו

לבעוס נוח לרצות יצא הפסדו בו
בשכרו קשה לבעוס וקשה לרצות
יצא שכרו בהפסדו קשה לבעוס י
נעו לרצות חסיד ונעו לבעוס קו
קשה לרצות רשע" ארבע
מידות בלמידים מהו לשמוע ומ
מהו לאבו יצא שכרו בהפסדו
קשה לשמוע וקשה לאבו יצא
הפסדו בשכרו מהו לשמוע וק
וקשה לאבו זה חלק טוב בקשה
לשמוע ומהו לאבו זה חלק רע"
ארבע מידות פנותי צדקה
הרצה שיהו ולא יתע אהלים עני
רעה בטל אהלים יתנו אהלים י

21
והוא לא יתן עינו רעה בשלו יתן
ויתנו אהלים חסיד לא יתן ולא
יתנו אהלים רשע" ארבע
מידות בלמידים מהו לשמוע ומ
מהו לאבו יצא שכרו בהפסדו
קשה לשמוע וקשה לאבו יצא
הפסדו בשכרו מהו לשמוע וק
וקשה לאבו זה חלק טוב בקשה
לשמוע ומהו לאבו זה חלק רע"
ארבע מידות פנותי צדקה
הרצה שיהו ולא יתע אהלים עני
רעה בטל אהלים יתנו אהלים י

שהיא לשם שמים זו מחלוקת זו
הדלל ושמיאי ושאינה לשם ש
שמים זו מחלוקת קדח וכל ערותו
כל אהבה צויה הלוייה
בבד בטל רבו בטלה אהבה וש
ושאינה הלוייה פני אנה בטילה
לעולם " איה היא אהבה שהיא
הלוייה בבד זו אהבה אמת
ותמיד ושאינה הלוייה בבד זו
אהבה רור ויהנות " כל המזנה
את הרבים אין חטאנה על יג
וכל המהטיא את הרבים אין מ
מטפיקין בידו לעשותה שנת
משה זכה וזונה את הרמ

22
זכות הרבים הלוי בן שנ צרקה יין
עשה ומי שפטייו עם ישראל
ירובעם חטא והחטיא אר
הרבים חטא הרבים הלוי בן שנ על
חטאות ירבעם בן נבט אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל
כל מי שיטבן שלשה רבדים הל
הלוי תלמידיו של אברהם
ים אבינו ושל שיה רבדים אחרים
תלמידיו של בלעם הרשע
עין טובה ורוח נמוכה ועפש שפלה
תלמידיו של אברהם אבנו עין
רעה ורוח נמוכה ועפש רחבה תל
תלמידיו של בלעם הרשע מהבן